

Őszi esőzés

Pálca-esők verik, ázik a puszta,
 duzzad az úton a sár;
 csörgedezik patakokban a lusta,
 szürke habú mocsok-ár.

Ázik a gát, hasadozva leválik,
 pomlik a vízbe a part,
 ólom-esőként a város elázik,
 nyirkos a házfal, a park.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Búvik a méhe, ha fordul a naptár, –
 méze-kifosztva ugyan,
 ám ura híg szirupával a kaptár
 télire még teli van.

Hát mi, ha int az idő, hova bújjunk?

Bárha begyűjtve a méz,
 még beledugni se tudjuk az ujjunk,
 ahogy hibázik a pénz.

Lágy ez a vers, puha ritmusa altat,
 mint az eső, beterít;
 Ágyszó ez a vers, aki benne elalhat,
 álmaival betelik.

Pálca-eső zuhog, ázik az elvert
 város, előnti a sár;
 gennye fakadt ki a régi sebeknek,
 máris az új sebe fáj.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

Következő oldal →